

Sygn. akt IV KK 373/19

POSTANOWIENIE

Dnia 4 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

na posiedzeniu bez udziału stron
po rozpoznaniu w dniu 4 października 2019 r.

w sprawie M. U.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 19 marca 2019 r., sygn. akt VII Ka (...), częściowo zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 15 października 2018 r., sygn. akt III K (...),
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wniosek złożony przez obrońcę skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero w istocie wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2014 r., sygn. akt II KK 361/13, LEX nr 1427396).

Wskazać należy, że wniosek skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności nie zawiera takiego uzasadnienia, a więc

argumentacji, która przekonywałaby o konieczności zastosowania instytucji z art. 532 k.p.k. w kontekście wymogów określających możliwości zastosowania wstrzymania wykonania orzeczenia. Po pierwsze, samo powołanie się na treść zarzutów nie może być uznane za wystarczające w tym przypadku – nie mogą one bowiem automatycznie przesądzać o tym, że na pierwszy rzut oka skazany nie powinien ponieść w ogóle kary. Brak bowiem możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że *prima facie* zarzuty podniesione w kasacji będą prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być przecież całościowa i merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów. Taka analiza może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia, bowiem Sąd nie może dokonywać w postanowieniu o incydentalnym charakterze swoistego przesądu.

Po drugie, przesłanką do wstrzymania wykonania orzeczenia nie są też fakty związane ze stanem zdrowia skazanego, jego matki, czy też innych członków rodziny. Zgodnie z utrwaloną linią orzecznictwa Sądu Najwyższego, podstawy stosowania instytucji z art. 532 § 1 k.p.k. nie mogą stanowić okoliczności związane ze stanem zdrowia skazanego lub członków jego rodziny, ani z innymi ciężkimi skutkami dla skazanego i jego rodziny. Tego rodzaju okoliczności odnoszące się do stanu zdrowia mogą okazać się przydatnymi w ewentualnym innym postępowaniu o przerwę w wykonaniu kary w trybie art. 153 k.k.w. lub o odroczenie jej wykonania w oparciu o treść art. 150 k.k.w. lub art. 151 k.k.w. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 6 lutego 2013 r., V KK 450/12, LEX nr 1277817; 24 listopada 2011 r., V KK 304/11, LEX nr 1620196; 11 sierpnia 2004 r., II KK 300/04, LEX nr 162859; 27 sierpnia 2004 r., II KK 51/04, LEX nr 162895; 10 listopada 2000 r., V KKN 464/00, LEX nr 1674121).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

as